

ברור־חיל (שירו של יעקב אורלנד)

שיר זה הגיע אלינו מפה לאחון, ולצערנו, בגלל תהליך זה, חלו בו שינויים. יעקב אורלנד ניסה למצוא את הנוסח המקורי, אבל לדאבונו לא עלה הדבר בידו. למרות זאת, מאחר שבשיר, כפי שהוא מובא לדפוס כיום, משתיירת "רוח הזמן ההוא", הסכים יעקב לפרסמו בנוסח הקיים, ועל כך תודתנו לו.

מול פגעי השעה
מול גדרי החוק והתיל
הקמנו נקודה חדשה
וקראנו לה בשם ברור־חיל

עברו ועברו עוד שנים עשר
ומוחמד הבן רוכב כבר על פרד.
– "מה זה שם?" סח הבן, "זה עץ תות או בננה?"
– "זה מין תות, מין תות שקוראים לו רעננה."

ובנגב ייסדנו אותה הפעם
מול בוריר הערבית היא חונה.
כך תמיד, בעוד הם יורים אבני רעם,
אנו יורים אבני פינה.

עברו וחלפו השנים ומוחמד גדל ויהיה לאיש
וערב אחד הוא יושב מול הכביש;

אתמול היה זה, היה ליל חמים,
ויושב על ידו אביו איברהים.
וזקן איברהים ועיניו כבר קהות.
ושואל הוא: "יא אבני, מה עיניך רואות?
הרואה אתה עדר עיזים או ג'מוסים?" –
– "רואה אני, יא אבא, מאה אוטובוסים
ונושאים הם בתים, יא אללה כביר
ופונים הם לעבר הכפר בוריר."

וככל עלילה, גם לזאת שלפנינו
יש תקדים מעניין בדברי ימינו
והתקדים כך התחיל:

הפלח איברהים מטייל עם בנו
לפני שנות הארבעים
מטייל איברהים הפלח הנאור
עם בנו הקטן הרכוב על חמור.

– "הבלים," שח האב, "אין זה אלא חלום,
היהודים לעולם לא יגיעו הלום."

ובבוקר, בבוקר פתח את עיניו
איברהים הזקן, איברהים האב,
ושמע את קולות הבניין מאי־שם,
ושואל: "מה הקול, יא מוחמד?"

ושואל זה הבן: "יא אבי,
מה זה שם?"
ועונה לו האב: "יא אבני,
זאת רוחמה,

אבל אל תרבה לחשוב ולשואל
כי כל מה שרואים אינו אלא חלום."

והשיב לו הבן בחיוך של דקות,
– "זה לא עץ של בננה ולא תות,
זה מותחים גדר של תיל
סביב הקיבוץ העברי ברור־חיל.

חלפו כמה שנים ומוחמד גדל
ורוכב הוא עם אביו על גמל
ורואה ושואל: "מה זה שם סביב?"
ועונה לו האב: "זה מסגד תל־אביב."
– "מה זה שם ומה זה שם המשק?"
– "זאת היא פתח־תקווה של השיך
אבו קישיק."

וחבל, יא אבי, חבל עד מאוד
שזקנת כל כך ועיניך קהות,
כי אילו יכולת רק קצת קצת להציץ,
היית רואה כאן: חלום בהקיץ."